

2015 International Regatta for Nordic Folkboat.

Beretning fra DEN 730 Chr Just.
Middelfart Sejlklub.

For et års tid siden blev jeg ejer af en folkebåd. Jeg havde ellers ikke siddet i en siden jeg vikarierede for en syg sejler ved Guldpokalen i Fredericia i 1968. Men jeg synes, man bør have prøvet at eje en folkebåd mindst en gang i sit sejlerliv, ellers mangler der ligesom noget. Siden anskaffelsen er det nu mest blevet til hyggeture på Lillebælt, og det er båden også rigtig god til. Jeg havde jo hørt om stævnet på SF Bay, og da jeg så det i år skulle arrangeres af Corinthian Yacht Club (CYC) i Tiburon blev jeg interesseret, da min svigerinde og hendes mand netop hører til her, og har en båd liggende i havnen. Mine to svogre var med på ideen, og da de engang har sejlet flipperjolle mente vi nok det kunne gå. Well (som man siger over there) – vi vidste godt at vores kandidatur til bileterne var svagt, da vi ikke havde gjort væsen af os i folkebådsklassen, men vi kunne jo håbe på, at der ikke var mere end to af de etablerede besætninger som ville af sted, og så kunne der nok blive plads til os. Sådan kom det til at gå, og sådan gik det til, at vi kom til at deltage i San Francisco sammen med team Ditte og team Brøgger.

CYC hører hjemme i et efter amerikanske forhold meget gammelt og meget stort og smukt hvidt klubhus, og placeringen af klub og havn er nærmest genial. Man sejler ude på bugten i 8 – 12 m/s i en ret kølig vind, men når man kommer helt ind i havnen er der 2 m/s, lunt og tørt. Tågen er bare noget man ser et godt stykke ude på bugten. Det er dejlig nemt at rigge af og lægge sejl sammen, og fadbamserne glider ned under rolige og afslappede forhold. Der spares ikke på dem. Man må sige om amerikanerne, at deres gæstfrihed er meget stor. Også når det gælder fadøl.

Det første der skulle ske, som havde med kapsejladsen at gøre, var lodtrækning om de lånte både. Måske lå sedlerne i nummerorden, for som den første til at trække fik jeg nr. 74, det laveste sejlnummer. Det viste sig at være en smuk blanklakeret velholdt og meget solid båd. Brøgger var lidt mere heldig, men Ditte knapt så heldig. Hun trak feltets anden træbåd, som i sig selv på flere måder viste sig at være lidt af en udfordring.

Sejladsforholdene mellem Golden Gate og Alcatraz er spændende. Over middag blæser der en frisk nogle gange hård vind ind under Golden Gate Bridge. Strømmen, som er tidevandsstrøm, er kraftig når den er på sit højeste. Ved ebbe når strømmen løber udad og imod vinden, sker der mange spændende ting rundt på banen. Starten er ret vanskelig at time, da man selv med blafrende sejl kommer hurtigt til linien. På vores båd fik vi dog også en klar fornemmelse af, at man på dommerskibet ikke gjorde ret meget ved tyvstartende både. Det så ud til, at der var en del både over i flere sejlads, men der blev kun lavet én individuel tilbagekaldelse og én generel. Vi havde det svært med at komme med frem i starterne. Manglende kendskab til folkebåden og så oven i købet en ret tung en af slagsen gjorde det ikke nemt for os. Dog fik vi ofte hentet noget af det tabte fra starterne tilbage en del gange ved topmærket. Langt de fleste både nærmede sig topmærket på styrbord halse layline, og i den kraftige medstrøm skød de langt over mærket. Når man kom tæt til mærket på bagbord halse kunne man af den grund godt vinde mange placeringer. Nå, konkurrenterne er jo ikke dumme, så det var ikke så mange gange man havde den fidus for sig selv. Team Ditte lavede i øvrigt en god sejlads hvor de startede i læ, sejlede ud til venstre og kom op nær

mærket på bb. Her rundede de som første båd og endte som tre i mål. Det var en god præstation deres båd taget i betragtning.

Resultatmæssigt tegnede der sig et par dage ind i stævnet et ret klart billede. Første- og andenpladsen skulle nok afgøres mellem USA 106 Dave Wilson og GER 1111 Christoph Nielsen. DEN 815 Team Brøgger kæmpede tæt i en gruppe på 4-5 både om bronzen. Til slut kom podiet til at bestå af de tre nævnte i samme rækkefølge som nr. 1,2 og 3. Vinderen Dave er en man lægger mærke til ude på banen. På kryds sejler han både højt og hurtigt, og på læns sejler han bare hurtigt og holder sig ude af problemer. Nå ja, så er lokalkendskab på det sted rigtig godt at have, hvis man altså forstår at bruge det.

Vi kombinerede jo kapsejladserne med et familiebesøg, som var ganske dejligt, men selv uden at have det som sidegevinst, er det en tur som absolut kan anbefales til de, som endnu ikke har været der. Det er fint at få sat flueben ved San Francisco Bay, Golden Gate, Alcatraz, søløver, pelikaner og en enkelt klumpfisk. Har du ikke været der endnu, så kan du godt sætte kryds i kalenderen to år fremme. Amerikanerne er særdeles gæstfri, og de hjælper gerne med at finde en båd at bo i med den bedste beliggenhed.

Til slut tak til Ditte og Brøgger fordi jeg fik lov til at skrive beretningen. Ja, de to holdt et ekstraordinært bestyrelsesmøde i Tiburon, hvor det blev besluttet at den nye dreng i klassen skulle sørge for dette.